

[Johs. E. Larsen.]

ejere, når bidragspligten ikke blev tinglyst på de pågældende ejendomme. Jeg er enig med den højtærede minister for offentlige arbejder i, at da Højesteret pure har fritaget en af de nye ejere for bidragspligt og man regner med, at over halvdelen af de ca. 2 300 personer, hvem bidragspligten er pålagt, ikke mere ejer bidragspligtig ejendom, hvortil kommer, at mange af de tidligere ejere er afgået ved døden, er der næppe andet at gøre end at ophæve bidragspligten ved at undlade at afkræve de resterende lodsejere bidrag. Heraf følger ganske naturligt, at de bidrag, som er indgået, må betales tilbage, da det ikke kan skønnes rimeligt, at de, der har været pligt-opfyldende og præsteret deres bidrag, skal stilles ringere end de øvrige.

Tilbage bliver endnu et spørgsmål, nemlig hvordan man skal forholde sig overfor de bidragspligtige, hvis bidrag er blevet inddraget under landvindingslovens låne- og tilskudsordning. Her giver forslaget landbrugsministeren bemyndigelse til at eftergive de Hvide Sande-bidrag, som i årenes løb er, om jeg så må sige, konverteret til landvindingsgæld, men da disse bidrag også i en del tilfælde har påvirket tilskudsprocenten, idet de pågældende har fået et større tilskud, end de ellers ville have opnået, vil det være nødvendigt at foretage en omberging, en ny bedømmelse, af disse sager. Det kan ikke være meningen, at de lodsejere, der slipper for at betale deres Hvide Sande-gæld, skal have både i pose og sæk ved ydermere at blive stillet ekstra gunstigt med hensyn til deres landvindingssager.

Som nævnt er der her tale om en lovgivning af en særlig karakter, og selvom forslaget kun omfatter tre korte paragraffer, er baggrunden dog, forekommer det mig, mindre overskuelig, end man skulle formode, men da jeg går ud fra, at vi får lejlighed til at se nærmere på sagen i et udvalg, kan jeg på mit partis vegne anbefale forslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Sønderup: Jeg vil gerne takke den højtærede minister for fremsættelsen af det foreliggende lovforslag om eftergivelse af Hvide Sande-gælden. Der var under den forrige regering mellem de forskellige ministerier,

under hvis ressort sagen hører, ført forberedende forhandlinger med det samme mål for øje, men vi nåede ikke til vejs ende, før regeringsskiftet indtrådte.

Inden jeg går ind på en nærmere omtale af enkelte af lovforslagets bestemmelser samt den omstændighed, at Ringkøbing købstads problemer i samme forbindelse er fuldstændig udeladt selv i bemærkningerne til lovforslaget, vil jeg gerne fremsætte nogle få bemærkninger om den ejendommelige sag, der har noget, man kan næsten sige af romanens karakter, over sig; den har gennem årene rummet megen dramatik. Sagen er i sig selv efterhånden blevet så gammel og indviklet, at der vel i dag kun er een nulevende mand, som kender dens enkeltheder og forudsætninger til bunds, og denne mand er redaktør Vilhelm Nielsen, Ringkøbing. Der er vel næsten ikke noget, der i den grad kan sætte sind og gemytter i brand som stridigheder om vandløbs- og skelforhold, og dette gælder også striden om afløbsforholdene ved Ringkøbing fjord. Utallige møder er afholdt, mange rejser er foretaget, og megen strid er ført mellem de såkaldte to partier, nordpartiet og sydpartiet. Striden skabte til tider stor bitterhed naboer imellem. Det var store værdier, der stod på spil, og økonomiske forskydninger har fundet sted. Det tjener ikke noget formål nu at gå i enkeltheder, men alle kan vel i dag se og indrømme, at en så stor økonomisk opgave som at sikre stabile afløbsforhold ved Ringkøbing fjord, der modtager tilstrømninger af vandløb fra et vidt forgrenet opland, ikke med grund kan pålægges et tilfældigt lille udsnit af lodsejere, tilmed på et tvivlsomt beregningsgrundlag. Det bør rettelig være en statsopgave, som det nu også forhåbentlig i sin helhed ender med.

Lovforslaget stiller i udsigt, at de forfaldne lodsejerbidrag skal eftergives, idet man dog i henhold til § 3 skal foretage en slags efterberegning og eventuel efterregulering. Jeg kan godt se, der er noget, der taler for en sådan udgang, men jeg vil dog efter nærmere overvejelse advare. Der har været så meget kontorius og roderi i forbindelse med den sag, at man forholdsvis omgående bør komme til en afslutning. Der er ingen tvivl om, at en eventuel efterberegning for nogle af lodsejerne, der er kommet ind under landvindingsloven, vil falde lige så dyrt ud